

załącznik nr 2

dr Grzegorz Krawiec
Adiunkt w Katedrze Prawa i Administracji
Wydział Humanistyczny Uniwersytetu Pedagogicznego
im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie
ul. Podchorążych 2, pok. 234, 30-084 Kraków

AUTOREFERAT
przedstawiający opis dorobku i osiągnięć naukowych

Spis treści

1. Informacje o posiadanych dyplomach, stopniu naukowym i zatrudnieniu;
2. Dorobek i osiągnięcia naukowe przed i w związku z uzyskaniem stopnia doktora;
3. Osiągnięcie naukowe (dzieło) stanowiące znaczny wkład w rozwój nauki prawa w rozumieniu art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 882 ze zm.);
4. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych (pozostałego dorobku naukowego);
  - a. autorstwo lub współautorstwo opracowań naukowych dotyczących materialnego prawa administracyjnego;
  - b. autorstwo lub współautorstwo opracowań naukowych dotyczących postępowania administracyjnego;
  - c. autorstwo lub współautorstwo opracowań naukowych dotyczących bezpieczeństwa publicznego w kontekście prawa administracyjnego;
  - d. udział w międzynarodowych konferencjach naukowych;
  - e. udział w krajowych konferencjach naukowych, seminariach i forach;
  - f. pozostałe.
5. Najbliższe plany naukowe.

1. Informacje o posiadanych dyplomach, stopniu naukowym i zatrudnieniu

W latach 1996-2001 studiowałem na kierunku Prawo (studia stacjonarne) na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. W roku 2001 obroniłem pracę maderską pt. „Uznanie roszczenia” pod kierunkiem prof. dr. hab. J. Strzępki.

W roku 2002 rozpocząłem studia doktoranckie na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Uchwałą Rady Wydziału WPiA UŚl. z dnia 15 marca 2005 r. po obronie, która nastąpiła 1 marca 2005 r. na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach nadano mi stopień naukowy doktora nauk prawnych,

specjalność: postępowanie administracyjne, prawo administracyjne. Tytuł pracy doktorskiej to: *Wydanie decyzji w wyniku fałszywych dowodów lub przestępstwa jako podstawa wznowienia ogólnego postępowania administracyjnego* (wyd. Oficyna Wydawnicza Humanitas 2006) – praca doktorska napisana została pod kierunkiem prof. dr hab. Andrzeja Matana, recenzentami byli: prof. dr hab. Cz. Martysz oraz prof. dr hab. J.P. Tarno.

Pracę w Wyższej Szkole Humanitas w Sosnowcu na stanowisku asystenta, rozpocząłem od 1 października 2001 roku (od 1 października 2005 r. jako adiunkt). Obecnie kontynuuję pracę naukową i dydaktyczną jako adiunkt (od 1 października 2014 r.) w Katedrze Prawa i Administracji Uniwersytetu Pedagogicznego im. K.E.N. w Krakowie. Uniwersytet Pedagogiczny jest od 1 lutego 2015 r. moim podstawowym miejscem pracy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 33 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. prawo o szkolnictwie wyższym (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 1842).

Dodatkowo wykonywałem pracę dydaktyczną na podstawie umów zlecenia (AHE Łódź 2006 – 2010. WSH Sosnowiec 2001 – 2003, WSPA Lublin 2008 – 2010, WSZOP Katowice 2015-2017).

Pracę naukową i dydaktyczną łączę również z praktyką prawniczą. Od 20 sierpnia 2007 r. jestem głównym specjalistą w Biurze Pełnomocnika Terenowego Rzecznika Praw Obywatelskich w Katowicach, natomiast dnia 16 czerwca 2004 zostałem powołany na funkcję członka pozateatowego Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Częstochowie.

2. Dorobek i osiągnięcia naukowe przed i w związku z uzyskaniem stopnia doktora

W latach 2001-2005 przedmiotem moich zainteresowań badawczych były kwestie dotyczące postępowania administracyjnego – polskiego i obcego. Opublikowano wówczas moje tłumaczenie austriackiej ustawy o ogólnym postępowaniu administracyjnym (*Austriacka ustawa o ogólnym postępowaniu administracyjnym*, Sosnowiec 2004) oraz artykuły naukowe (*Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego jako nadzwyczajna przesłanka wznowienia postępowania administracyjnego (art. 145a k.p.a.)* w: Roczniki Administracji i Prawa, Rok II, Sosnowiec 2001; *Zasada trwałości decyzji administracyjnej*, w: Roczniki Administracji i Prawa, Rok III, Sosnowiec 2002).

Przedmiotem pracy doktorskiej były przyczyny wznowienia postępowania, wskazane w art. 145 § 1 pkt 1 i 2 k.p.a. Punkt wyjścia rozważań stanowi zasada trwałości decyzji

administracyjnej, stanowiąca element zasady ochrony zaufania i zasady demokratycznego państwa prawnego. Podstawową przesłanką wyboru tematu pracy jest praktyczna i teoretyczna doniosłość problemu. W pracach organów administracji publicznej zdarza się bowiem wystąpienie okoliczności skutkujących wznowieniem postępowania. Podstawowym trzonem pracy były rozdziały odnoszące się bezpośrednio do ww. przyczyn wznowienia postępowania; w obu przypadkach chodzi o przestępstwo, co oznacza, że badanie obu przesłanek wymaga identycznego podejścia. Zaś wzgląd na zasadę trwałości decyzji administracyjnej implikuje sposób rozumienia pojęcia przestępstwa. Stosowana w tym zakresie wykładnia winna być ścieśniająca. Praca doktorska opublikowana została pod tytułem *Wydanie decyzji w wyniku fałszywych dowodów lub przestępstwa jako podstawa wznowienia ogólnego postępowania administracyjnego*, Sosnowiec 2006.

3. Osiągnięcie naukowe (dzieło) stanowiące znaczny wkład w rozwój nauki prawa w rozumieniu art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 882 ze zm.)

Autorstwo monografii pod tytułem „*Koncepcje płci człowieka a prawo administracyjne*”,
Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Warszawa 2015, ss. 269.

Moim najważniejszym osiągnięciem naukowym w rozumieniu art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 882 ze zm.) jest autorstwo książki pt. *Koncepcje płci człowieka a prawo administracyjne*, Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich, Warszawa 2015, s. 270.

Elementem odgrywającym istotną rolę w niektórych relacjach (w tym stosunkach prawnych) między organem administracji publicznej a osobą fizyczną jest płeć biologiczna człowieka. Jeszcze do niedawna płeć traktowana była właśnie w kategoriach biologicznych, z tego także powodu dokonywano oceny, iż współczesne systemy prawne oparte są na dychotomicznym podziale ludzi na mężczyzn i kobiety, i z podziałem tym wiążą wiele ważnych konsekwencji.

Obecnie jednak samo pojęcie płci zmienia się, a nowa jej koncepcja (tzw. płeć społeczno – kulturowa, czyli *gender*) odgrywa coraz większą rolę w stosunkach społecznych, oddziałując także na system prawa. Oddziaływanie takie – za przyczyną czynników politycznych – jest coraz silniejsze i intensywniejsze. I to właśnie ta okoliczność jest podstawową przesłanką wyboru tematu pracy. Coraz więcej przepisów odwołuje się do płci społeczno – kulturowej, coraz więcej podmiotów stosujących prawo w swojej działalności stosuje „perspektywę *gender*”. Jest bowiem właśnie *gender* pewnym punktem widzenia, który nakazuje w określony sposób spojrzeć na rzeczywistość społeczną, w tym na system prawa, który jest częścią tej rzeczywistości. Co więcej, również nauka prawa (w tym także administracyjnego) znajduje się pod wpływem tej nowej koncepcji płci; w pracy wykazano, że zastosowanie metod analizy prawa (w tym wykładni prawa) typowych dla tzw. „genderowego punktu widzenia” (która służy jej zwolennikom do krytycznego spojrzenia na rzeczywistość społeczną), może prowadzić do uzyskania rezultatów sprzecznych z tymi, które uzyskaloby się po zastosowaniu klasycznych metod wykładni prawa. Analizie poddano również wpływ pojęcia *gender* na normy prawa, w tym prawa administracyjnego.

Badaniom z zakresu prawa administracyjnego stawia się zarzut odchodzenia od tematów podstawowych i badania – pod szyldem nowoczesności czy bieżącej atrakcyjności – obszarów do tej pory nieznanymi. Niektórzy – szczególnie w kontekście publicznej dyskusji nad kwestią tzw. *gender* – zarzut taki formułować mogą właśnie wobec problemu badawczego obejmującego płeć człowieka. Dodatkowo zarzut taki wzmocniony być może przez oskarżenie autora o wikłanie się po jednej stronie sporu ideologicznego – za lub przeciw „ideologii *gender*”. Istotne jest jednak to, że w pracy nie przyjęto jednej tylko perspektywy – prowadzone analizy miały na celu bezstronne przedstawienie wpływu koncepcji płci na obowiązujące prawo administracyjne oraz naukę prawa, także administracyjnego.

Zamierzeniem badawczym nie była analiza wszystkich przepisów prawa administracyjnego, odnoszących się do płci, lecz zbadanie tych przepisów prawa, głównie administracyjnego, które już od pewnego czasu kształtują się pod wpływem nowych tendencji, pomysłów, ideologii w zakresie płci człowieka, oraz widoczne są w przepisach prawa – także międzynarodowego - i oddziałują na krajowe prawo, w tym prawo administracyjne.

W pracy przyjęto rozumienie koncepcji jako systemu hipotez i przypuszczeń, które nie są w pełni uzasadnione i nie zawsze pozwalają przewidywać i wyjaśniać fakty. Jest to zatem pojęcie znajdujące się na niższym poziomie teoretycznym niż teoria. Koncepcje płci w przedmiotowej pracy oznaczać zatem będą pewne różne ujęcia płci (płeć biologiczną, ale i społeczno-kulturową); ujęcia takie determinować mogą rzeczywistość społeczną, ale i także być perspektywą badania takiej rzeczywistości, a zważywszy na to, że koncepcja oznacza również m.in. projekt, to koncepcje płci (a szczególnie płci – społeczno – kulturowej) stanowić mogą pewien projekt przebudowy rzeczywistości społecznej.

Problematykę płci przedstawiono w kontekście ścierania się dwóch stanowisk: progresywnego (rewizjonistycznego), opartego w dużej mierze na ideologiach feministycznych (przy czym określenie ideologia w tym wyrażeniu nie ma negatywnego charakteru; w literaturze podkreśla się także, że nie ma jednego feminizmu), i operujące pojęciem płci społeczno – kulturowej (*gender*) ze stanowiskiem tradycjonalistycznym (zachowawczym), przez oponentów określanym jako fundamentalistyczne, które preferuje koncepcję płci biologicznej.

Przedstawiciele stanowiska progresywnego pragną zmiany społecznej, w tym obyczajowej, a posługiwanie się koncepcją płci społeczno – kulturowej (*gender*) może ułatwić wprowadzenie takich zmian; natomiast zwolennicy drugiego stanowiska pragną zachowania dotychczasowego porządku, a „ideologię *gender*” traktują jako główną przyczynę rozkładu dotychczasowego porządku społecznego, w tym tradycyjnego modelu rodziny i małżeństwa.

Z tego wynika, że rodzina i małżeństwo odgrywa dla przedstawicieli obu stanowisk zasadniczą, wręcz fundamentalną rolę. Rodzina i małżeństwo są przedmiotem szczególnego zainteresowania przedstawicieli stanowiska progresywnego i zachowawczego. Przedstawiciele stanowiska progresywnego uznają, że należy dążyć do zmiany struktury rodziny, ponieważ to ona trwale reprodukuje nierówności między kobietami i mężczyznami. Dominująca pozycja mężczyzn w rodzinie sprawia, że to oni uczestniczą w umowie społecznej, zaś wykluczenie z niej kobiet powoduje, że ich obecność ogranicza się wyłącznie do sfery domowej. Sytuację taką – zdaniem przedstawicieli tego nurtu – należy zmienić i właśnie dlatego rodzina i małżeństwo – jako podstawy organizacji społeczeństwa i państwa – są przedmiotem szczególnego zainteresowania przedstawicieli ideologii feministycznych. Z tej perspektywy samo istnienie tradycyjnej rodziny jest źródłem „opresji” wobec kobiety.

Z kolei reprezentanci stanowiska tradycyjnego wskazują na kryzys, jaki dotyka tradycyjną rodzinę oraz konieczność jeszcze większego jej wzmocnienia; dotyczy to również małżeństwa. Przez małżeństwo rozumieją zaś jedynie związek kobiety i mężczyzny. Przedstawiciele tego stanowiska przyjmują, że źródłem problemów, w tym przemocy domowej, nie jest istnienie tradycyjnej rodziny samej w sobie, lecz jej kryzys. Kryzys ten wyraża się w relatywizacji pojęcia rodziny (która już nie musi składać się z małżonków i dzieci, ale może mieć np. poliamoryczny charakter) i małżeństwa, które nie musi być zawierane jedynie między mężczyzną a kobietą.

Spór między zwolennikami obu stanowisk o charakter rodziny i małżeństwa uznać można w zasadzie za spór o wartości; o te, które leżą u podstaw ideowych obu stanowisk.

By jednak zrozumieć ten spór o małżeństwo i rodzinę, konieczne było w pracy wcześniejsze wskazanie innych podstawowych kwestii, w tym terminologicznych, oraz takich, które składają się na przedmiotowy spór.

Rozważania zawarte na początku pracy w rozdziale II odnoszą się do pojęcia płci w ujęciu biologicznym. Problemem płci zainteresowane są różne dziedziny nauki, w tym prawo, a w jego ramach prawo administracyjne. Jednak kwestia płci nie jest – co nie ulega wątpliwości – wyłączną domeną prawa. Będąca przedmiotem zainteresowania wielu dziedzin nauki, biologiczna płeć człowieka jest kategorią co do zasady stabilną, przy czym stabilność ta wynika z podziałów naturalnych (biologicznych). To właśnie dualizm w zakresie płci (dwie płcie biologiczne – kobieta i mężczyzna – wzajemnie się uzupełniające) wyznacza miejsce mężczyzny i kobiety w społeczeństwie, co znajduje oparcie w tradycji i religii.

W tym samym rozdziale przedstawiono różne definicje prawa administracyjnego, występujące w nauce prawa administracyjnego (jako, że praca dotyczy koncepcji płci w tej gałęzi prawa). Nie jest łatwo zdefiniować prawo administracyjne ze względu na jego skomplikowanie oraz wielość materii, jakich dotyczy.

Prawo administracyjne wydaje się być atrakcyjnym narzędziem dla zwolenników obu stanowisk – progresywnego i zachowawczego. Dla przykładu, dla tych pierwszych prawo administracyjne może być dobrym narzędziem służącym do wprowadzania oczekiwanych przez nich zmian. Zakres zainteresowania prawa administracyjnego jest bowiem niezwykle rozległy. Jedną z funkcji, jakie pełni prawo administracyjne, jest funkcja kreacyjna, torująca drogę nowym stosunkom gospodarczym, społecznym i kulturalnym. Dla przedstawicieli stanowiska progresywnego właśnie ta kreacyjna funkcja prawa administracyjnego wydaje się

szczególnie atrakcyjna. Natomiast możliwość zastosowania władztwa przez organy administracji publicznej jest zaś sposobem na realizację postulatów przedstawicieli zarówno stanowiska progresywnego, jak i zachowawczego. Przedstawiciele obu stanowisk mają swoje własne, twórcze pomysły na zmiany systemu prawa administracyjnego, które odpowiadałyby ich postulatom.

W rozdziale III przedstawiono cechy prawa administracyjnego, które ułatwiają przenikanie do polskiego systemu prawa administracyjnego koncepcji płci społeczno – kulturowej. Przede wszystkim wskazano na kwestię zmian społecznych oraz zaakcentowano, że także pod wpływem prawa dochodzi do oddziaływania na rzeczywistość społeczną. Zaznaczono, że pod wpływem pewnych ruchów społecznych a także nowych, modnych idei, próbuje się – także w prawie administracyjnym – wprowadzić pewne nieznanne dotychczas instytucje i naukowo je uzasadniać. Dotyczy to także sfery płciowości człowieka, gdzie coraz wyraźniejsza staje się polityka *gender mainstreaming*. Polityka ta obejmuje wiele sfer życia, a każdy przepis nawet neutralny z punktu widzenia polityki włączania „wymiaru równości kobiet i mężczyzn we wszelkie działania”, służy realizacji zasady równości. W pracy postawiono tezę, że przedstawiane w nauce prawa administracyjnego w okresie Polski Ludowej cechy prawa administracyjnego (w tym klasowy jego charakter i rozpatrywanie każdej pojedynczej normy prawnej w szerszym kontekście służącym realizacji określonego celu), są dla zwolenników ideologii feministycznych niezwykle atrakcyjne, albowiem odpowiadają ich wyobrażeniom o prawie i jego służebnej roli w realizacji założonego celu, którym jest doprowadzenie do „wyzwolenia” kobiet i zapewnienia realizacji zasady równości.

W tym samym rozdziale wskazano również na procesy globalizacji i europeizacji, w wyniku których prawo administracyjne przestało być w zasadzie wyłącznie krajowym prawem wewnętrznym. I to właśnie procesy europeizacji i globalizacji prawa administracyjnego, ale także administracji publicznej, przyczyniają się do rozszerzenia znaczenia polityki *gender mainstreaming*.

Globalizacja i europeizacja prawa administracyjnego powodują więc, że na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej obowiązują normy prawne ustanowione nie tylko przez polskie organy władzy publicznej. W tym kontekście wskazuje się na tzw. multicentryczny charakter źródeł prawa administracyjnego (ale także w ogóle prawa jako systemu), co oznacza, że na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obok norm prawnych stanowionych przez krajowe organy prawodawcze obowiązują normy prawne ustanawiane przez organy Unii Europejskiej

i innych organizacji, których Polska jest członkiem. Taki charakter systemu prawa ułatwia „wejście” do prawa polskiego norm prawnych wyrażających określony światopogląd, w tym i takich, które związane są ze sferą płciowości człowieka.

Dobre warunki do recepcji nowych idei i poglądów w Europie Środkowo-Wschodniej wytworzyły się w końcu XX wieku, gdy po upadku dotychczas panującego tu systemu politycznego i społecznego wytworzyła się pewna pustka ideologiczna. Umożliwiło to napływ także pewnych nowych wzorców w zakresie płciowości człowieka. Nowe idee i poglądy, w tym także te dotyczące płciowości człowieka, zaczęły coraz częściej znajdować odzwierciedlenie w prawie, w tym w prawie administracyjnym; pojawiały się one w systemie prawnym w dużej mierze na skutek działalności ruchów społecznych, które te idee i poglądy wyrażają.

W rozdziale IV przedstawiono więc problematykę partycypacji społecznej, ruchów społecznych także w kontekście historycznym, wskazując na ideowe źródła tych ruchów. Dużo uwagi poświęcono ruchowi kobiecemu, w tym feministycznemu, także w Polsce. Rozważania w tym rozdziale dotyczyły również wpływu ruchu feministycznego na naukę prawa. Przedstawiono także koncepcję *good governance* jako nowy model relacji między podmiotami publicznymi a niepublicznymi. Wskazano jednak, że taki dotychczasowy model spotyka się z krytyką, a widoczne są już nowe formy społeczeństwa obywatelskiego, co tak naprawdę przyczynia się do kreowania społeczeństwa otwartego.

Działalność ruchów społecznych przyczyniła się do wprowadzenia do dyskursu publicznego, a także do języka prawnego i prawniczego pojęć związanych z płcią społeczno-kulturową. Dlatego też w rozdziale V przedstawiono analizę pojęcia *gender*, także w kontekście historycznym oraz pojęć pokrewnych i pochodnych (*queer*, tożsamość płciowa, transseksualizm, orientacja seksualna, ekspresja płciowa). Rozważania zakończono przedstawieniem polityki *gender mainstreaming*, podkreślając, że pojęcie *gender* miałoby ograniczony zasięg, gdyby nie instrumenty przewidziane do jego wprowadzenia i uwzględniania w każdej dziedzinie życia społecznego, politycznego itd. Dokładnie zaś chodzi o włączanie tej strategii do wszystkich obszarów życia; strategia ta polega na włączaniu wymiaru równości kobiet i mężczyzn we wszelkie działania, w tym ustawodawstwo, politykę, projekty we wszystkich dziedzinach i na wszystkich poziomach. Podejmując jakiegokolwiek działania, powinno się oceniać ich wpływ na sytuację kobiet i mężczyzn.

Po przedstawieniu powyższych pojęć, które coraz bardziej wpływają na treść zasady równości, omówić należało zasadę równości kobiet i mężczyzn, co uczyniono w rozdziale VI. Wskazano tu istotę zasady równości i zakazu dyskryminacji, także na tle pojęć pokrewnych, czyli wykluczenie, (nie)tolerancja. Jednak główne rozważania dotyczyły wpływu koncepcji płci społeczno-kulturowej na zasadę równości kobiet i mężczyzn. Feministyczna metodologia, posługująca się kategorią płci społeczno-kulturowej widoczna jest coraz bardziej w badaniu problemu równości płci; pojawiają się pewne nowe elementy, składające się na treść zasady równości, które nie zawsze pozostają w łączności z dotychczasowym, wypracowanym w orzecznictwie sądowym – zakresem tego pojęcia. Wskazuje się na konieczność zapewnienia nie tylko równości prawnej, ale także faktycznej kobiet i mężczyzn. By ją zapewnić, zdaniem przedstawicieli feminizmu, konieczne jest m.in. dokonanie „dekonstrukcji stereotypów męskości i kobiecości”. Jak wskazują, do zapewnienia faktycznej równości, niezbędna jest więc eliminacja – wspartych przez zwyczaje, tradycję i religię – stereotypów męskości i kobiecości (stereotypów ról kobiecych i męskich). Z perspektywy *gender* macierzyństwo, rodzinę opartą na małżeństwie kobiety i mężczyzny, traktuje się jak społeczne wytwory i stereotypy prowadzące do braku równouprawnienia i dyskryminacji. Postrzeganie stereotypowe leży u podstaw nierównego traktowania. Pojęcie stereotypu występuje w języku prawnym i prawniczym. Zdać sobie należy sprawę z konsekwencji umieszczenia określenia o stereotypach płciowych w aktach normatywnych oraz posługiwania się nim w aktach stosowania prawa oraz w innych czynnościach organów władzy publicznej. Dla feministek stereotypy są przyczyną ucisku kobiet (i mniejszości) w patriarchalnym społeczeństwie, a to oznacza, że należy z nimi walczyć. Skoro stanowią one element patriarchalnego porządku, to należy z takim porządkiem walczyć. Celem ma być „dekonstrukcja” tak uporządkowanego życia społecznego.

Pojęcie stereotypów płciowych łączy się z kwestią przemocy uwarunkowanej płcią. Z dokumentów Rady Europy i Unii Europejskiej, oraz z innych aktów normatywnych wynika związek między „szkodliwymi stereotypami płci a występowaniem przemocy uwarunkowanej płcią”. Z perspektywy *gender* to właśnie stereotypy płci, uzasadniane tradycją i religią (oraz znajdujące swoje odzwierciedlenie w instytucjach życia społecznego) w zasadniczym stopniu przyczyniają się do przemocy płciowej. Omawiając przemoc wobec kobiet i przemoc domową wskazano na kwestię sprawców przemocy oraz omówiono budzącą wątpliwości Konwencję Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy

domowej. Konwencja ta budzić może pewne wątpliwości, przede wszystkim w sferze ideowej. Przemoc wobec kobiet traktuje bowiem jako zjawisko zależne od struktury społecznej, co wynika z założeń przedstawionych w jej preambule, gdzie deklaruje strukturalny charakter przemocy wobec kobiet. Skoro istniejące struktury społeczne (na które składa się tradycyjna rodzina) są – z punktu widzenia perspektywy *gender* – dyskryminujące dla kobiet i determinują przemoc płciową, to, aby zapewnić faktyczną równość ze względu na płeć, konieczne jest ich rozmontowanie. Taka diagnoza przyczyn przemocy jest powodem oporu przedstawicieli stanowiska zachowawczego wobec Konwencji w sprawie przemocy. W tym kontekście wydaje się, że nazwa Konwencji wcale nie wskazuje na problem przemocy domowej i przemocy wobec kobiet, ale sugeruje, że przemoc wobec kobiet jest dokonywana głównie w rodzinie. Konwencja w sprawie przemocy stać się może głównym narzędziem do wprowadzania polityki równości opartej o *gender mainstreaming* do życia publicznego, w tym do systemu prawa.

Z punktu widzenia faktycznej równości kobiet i mężczyzn istotne jest również wzmocnienie grup i osób dyskryminowanych i wykluczonych. Chodzi zatem o zaakcentowanie tego, że dyskryminowane są pewne grupy, a dyskryminacja następuje ze względu na jakąś cechę charakterystyczną tej grupy, odróżniającą ją od innych grup. By wzmocnić taką dyskryminowaną grupę, dopuszczalne jest stosowanie środków, które określić można jako nadzwyczajne; dopuszcza się wręcz odstępstwo od zasady niedyskryminacji. Jednym z takich środków są parytety, które zdefiniować można jako określoną pulę miejsc (na studiach, w parlamencie itp.), przeznaczoną dla grupy uznawanej za dyskryminowaną. W literaturze podkreśla się, że parytet oznacza równy udział w proporcji 50 : 50 w reprezentacji mężczyzn i kobiet w organach przedstawicielskich, instytucjach lub na listach wyborczych. Parytet rozumiany jest jako konstrukcja będąca równościową odmianą kwoty. Kwota to więc określenie minimalnego udziału każdej z płci w proporcji innej niż 50 : 50. W pracy zaprezentowano także niektóre obowiązujące w tym zakresie przepisy oraz nieobowiązujące już przepisy bądź propozycje przepisów. Nie rozważano natomiast przepisów o charakterze wyborczym, z uwagi na ich przynależność do prawa konstytucyjnego.

Zauważyć może, że obecnie zasadzie równości (w tym kobiet i mężczyzn) nadaje się szczególny charakter, o czym świadczy:

1/ powołanie organów właściwych w sprawach równego traktowania .

2/ totalny – z przedmiotowego punktu widzenia – charakter zasady równości (w tym kobiet i mężczyzn) – odnosi się do praktycznie każdej sfery życia;

3/ w aktach normatywnych rangi międzynarodowej szczególną uwagę zwraca się na edukację związaną z zasadą równości (tzw. edukacja równościowa), która w dużym stopniu dotyczy zasady równości ze względu na płeć i ma się przyczynić do jej realizacji;

4/ procesy globalizacji i europeizacji spowodowały, że w procesie administrowania coraz istotniejsza staje się rola podmiotów ponadkrajowych, w tym organizacji międzynarodowych, a szczególnie międzynarodowych organizacji pozarządowych. Ich działalność jest coraz bardziej widoczna w zakresie promowania zasady równości, w tym w szczególności równości płciowej;

5/ przewidziane są również procesowe konsekwencje naruszenia zasady równości – art. 145b k.p.a., który przewiduje możliwość wznowienia postępowania administracyjnego po zaistnieniu określonych w nim warunków.

Dopiero analiza dokonana w rozdziałach od I do VI oraz zawarte w nich podstawowe informacje dotyczące koncepcji płci, pozwalają na przedstawienie problemu rodziny i małżeństwa (rozdział VII), które to – jak wyżej zaznaczono - są przedmiotem szczególnego zainteresowania przedstawicieli stanowiska progresywnego i zachowawczego. Przepisy prawne regulujące rodzinę i małżeństwo znajdują się zatem między koncepcją płci biologicznej a koncepcją płci społeczno – kulturowej.

Przedstawione zostało, także socjologiczne, pojęcie rodziny, na tle tradycyjnej i progresywnej wizji tej instytucji. Istotne jest również wskazanie, iż rodzina jest tą instytucją, która – jak wiele innych instytucji życia społecznego – podlega ewolucji. Przedstawiciele stanowiska zachowawczego pragną, by te zmiany następowały w jak najmniejszym stopniu, z kolei przedstawiciele stanowiska progresywnego pragną te zmiany przyspieszyć, bo tylko wówczas, gdy zmieni się rodzina, przeobrazi się całe społeczeństwo. Wskazuje się na istnienie różnych typów rodziny, a jednocześnie małżeństwo przestało być konstytutywnym elementem rodziny. Nie jest ono postrzegane obecnie jako nieodzowny element rodziny. Pojęcie rodziny uznać można za szerokie (a jej podstawy nie musi stanowić małżeństwo), przy czym możliwe jest również takie ujęcie, iż przez rodzinę rozumie się osoby związane ze sobą pokrewieństwem, lub aktem sformalizowanym (np. małżeństwem), a inne formy wspólnego pożycia ludzi nazywać inaczej – np. związki intymne. Związki takie istnieją w społeczeństwie między ludźmi, a *de lege lata* prawo nie zawsze je reguluje. Niemniej jednak

odrębnego omówienia wymagała instytucja małżeństwa, jako istotnego składnika rodziny, stanowiąc dla zwolenników stanowiska tradycyjnego element konstytutywny rodziny. Zaś z punktu widzenia progresywnego konieczne stało się przedstawienie problemu instytucjonalizacji związków partnerskich; podkreślono, że taka ewentualna instytucjonalizacja nie zakończy sporów między przedstawicielami stanowiska zachowawczego i progresywnego. Kolejnym etapem będzie dyskusja o zalegalizowaniu małżeństw osób tej samej płci. Scenariusz taki wydaje się wielce prawdopodobny, gdyż podobną drogę przeszły kraje, w których obecnie osoby tej samej płci mogą zawierać małżeństwa.

We wnioskach końcowych zaznaczono, że koncepcja płci społeczno-kulturowej, ale podparta ideologią feminizmu, znajduje zwolenników wśród przedstawicieli stanowiska progresywnego, z kolei koncepcja płci biologicznej wśród przedstawicieli stanowiska zachowawczego. Ta pierwsza koncepcja znajduje wsparcie instytucjonalne, wsparcie ruchów społecznych, oraz przedstawicieli mediów, a treści feministyczne, zawierające perspektywę *gender*, znajdują swoje odzwierciedlenie w aktach normatywnych; zwolennicy tej koncepcji oczekują uznania tych treści za „mainstreamowe”.

To, co zwolennicy nurtu zachowawczego uznają za kryzys, zwolennicy nurtu progresywnego uznają za normalne zmiany społeczne; dowodzą oni, że społeczeństwo się zmienia, coraz częściej osoby żyją w związkach nieformalnych, a nawet poliamorycznych. Prawo zaś, jak dowodzą, powinno nadążać za takimi społecznymi zmianami.

Takie podejście zwolenników obu nurtów powoduje, że proponowane przez jedną grupę rozwiązania prawne spotykają się z zacięłą krytyką drugiej strony. Wynika to ze spojrzenia zwolenników obu nurtów na życie społeczne z różnej perspektywy – różnice między nurtami mają charakter fundamentalny i dotyczą sfery wartości, leżących u podstaw danego poglądu na świat – projekt proponowany przez przedstawicieli jednego z nurtów godzi zatem w fundamenty aksjologiczne drugiego nurtu – stąd zacięły wręcz czasem spór, określony we wnioskach końcowych monografii jako walka.

W sporze tym chodzi o kwestie fundamentalne – o człowieka, jego płeć, rodzinę, małżeństwo – i to tutaj ulokowane są wartości istotne dla obu nurtów. Dlatego propozycje zmian przepisów prawa w tym zakresie powinny być oceniane z perspektywy przedmiotowego sporu między przedstawicielami nurtu progresywnego i zachowawczego.

Dopiero bowiem wówczas staną się jasne motywy działania osób, które te zmiany proponują oraz ewentualne konsekwencje, jakie zmiany mogą za sobą nieść.

Badając prawo, przedstawiciele obu nurtów stosować mogą – typowe dla danego punktu widzenia – „metody” analizy prawa, a w szczególności wykładni prawa – które nie zawsze odpowiadają metodom klasycznym (przykładem jest tu tzw. „genderowy punkt widzenia”). Stosowanie takich charakterystycznych metod w prawie administracyjnym uznać należy zasadniczo za niedopuszczalne, gdyż ich celem nie jest odkodowanie właściwego znaczenia normy prawnej, lecz jej interpretacja w zgodzie z danym paradygmatem. Co więcej, metody takie prowadzić mogą nawet do wniosków innych niż przy zastosowaniu metod klasycznych.

4. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych (pozostałego dorobku naukowego)

a) autorstwo lub współautorstwo opracowań naukowych dotyczących materialnego prawa administracyjnego

Wśród wielu opracowań dotyczących materialnego prawa administracyjnego, zwrócić uwagę można na kilka.

Jestem autorem pierwszego w Polsce opracowania do europejskiego prawa administracyjnego (*Europejskie prawo administracyjne*, Warszawa, Wolters Kluwer 2009). Pracę recenzował prof. dr hab. Andrzej Matan. Podjąłem w niej próbę zdefiniowania pojęcia europejskiego prawa administracyjnego oraz usystematyzowania tego prawa, sięgając do literatury Europy Zachodniej. Celem zaś tej pracy jest charakterystyka pojęcia i systematyki europejskiego prawa administracyjnego. Analizując dotychczasową literaturę przedmiotów można zauważyć rozbieżność poglądów związanych z rozumieniem tego prawa. Na europejskie prawo administracyjne można patrzeć z perspektywy wspólnych zasad kreowanych przez organizacje działające na szczeblu europejskim (Rada Europy, Unia Europejska i inne), jednakże jest to również prawo Unii Europejskiej – obowiązujące w jej ramach (wiążące organy i instytucje unijne), a także przepisy stosowane przez państwa

członkowskie. Podręcznik ten jest często cytowany i stanowi podstawową pozycję literatury na wielu uczelniach prowadzących przedmiot „Europejskie prawo administracyjne”.

Problemowi europejskiego prawa administracyjnego poświęconych jest też kilka innych moich artykułów.

Przedmiotem moich zainteresowań badawczych pozostają również kwestie odpowiedzialności funkcjonariuszy publicznych – jestem współautorem komentarza pt. *Odpowiedzialność majątkowa funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa*. Komentarz, (Agnieszka Bielska-Brodziak – red., Jacek Gęsiak, Grzegorz Krawiec, Andrzej Matan, Sławomir Tkacz, Zygmunt Tobor, Aleksandra Wentkowska, Andrzej Wołowiec), Wolters Kluwer, Warszawa 2011. Co istotne, komentarz ten jest pierwszym na rynku do ustawy o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa. Praca ta ma zatem w dużym stopniu walor teoretyczny, a nie tylko praktyczny. Jestem współautorem komentarza do m.in. artykułu 1 (określającego zakres przedmiotowy i podmiotowy ustawy, w tym pojęcie rażącego naruszenia prawa), art. 2 (pojęcie funkcjonariusza publicznego, podmiotu odpowiedzialnego oraz organu administracji publicznej), art. 3 (ustalającego zasady odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych wobec podmiotu odpowiedzialnego) i innych.

Problematyki tej dotyczy także kilka moich innych artykułów (vide: wykaz prac naukowych).

Z obszaru prawa administracyjnego powołać również można pracę dotyczącą koncepcji *good governance* (*Założenia koncepcji good governance wobec materialnych, proceduralnych i ustrojowych zasad prawa administracyjnego*, w: *Zastosowanie idei public governance w prawie administracyjnym* pod red. I. Niżnik-Dobosz, Warszawa 2014, s. 15-27). Wskazano w nim, że koncepcja *good governance*, którą zajmują się przedstawiciele nauki administracji, teorii organizacji i zarządzania oraz innych nauk – ma również konkretne odniesienie do norm prawa administracyjnego. Przedstawiciele doktryny prawa administracyjnego, dokonując analizy przepisów tej gałęzi prawa z perspektywy tej koncepcji, powinni ją traktować jako pewien wzorzec, według którego należy oceniać przepisy prawne (odrębnie, ale także systemowo) – i określać, czy odpowiadają one standardom otwartości, partycypacji, odpowiedzialności, efektywności oraz koherentności.

Artykuły naukowe i glosy dotyczące materialnego prawa administracyjnego publikowane były jako część pracy zbiorowej lub w renomowanych czasopismach prawniczych (wysoko punktowanych).

b) autorstwo opracowań naukowych dotyczących postępowania administracyjnego

Jeżeli zaś chodzi o prace z zakresu postępowania administracyjnego, to rozprawa *Wznowienie ogólnego postępowania administracyjnego* (Sosnowiec 2007) była kontynuacją rozprawy doktorskiej, jednak analizie poddano w niej wszystkie przesłanki wznowienia ogólnego postępowania. Wykorzystano rozważania z pracy doktorskiej dotyczące m.in. zasady trwałości czy postępowania w sprawie wznowienia dotychczasowego postępowania, jednak nowością była analiza pozostałych przyczyn wznowienia ogólnego postępowania administracyjnego. Najczęściej organ administracji publicznej ma w praktyce do czynienia ze sfałszowanymi dowodami, brakiem udziału strony w postępowaniu, nowymi okolicznościami faktycznymi lub nowymi dowodami. Jest to jednak także znaczący problem teoretyczny: wznowienie postępowania administracyjnego należy rozpatrywać w związku z zasadą trwałości decyzji administracyjnej. Przyczyny wznowienia w znaczący sposób wpływają na stabilizację stosunków prawnych ukształtowanych decyzją administracyjną. Praca niniejsza jest często cytowana, np. w komentarzu do Kodeksu postępowania administracyjnego M. Jaśkowskiej i A. Wróbla.

Z kolei w artykule *O potrzebie nowelizacji przepisów o zachowaniu terminu w postępowaniu administracyjnym (art. 57 § 5 K.P.A.) i sądowno-administracyjnym (art. 83 § 3 P.P.S.A.)*, Roczniki Administracji i Prawa, rok XIII 2013 wykazano potrzebę nowelizacji przepisów kodeksu postępowania administracyjnego oraz ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w zakresie zachowania terminu, gdy pismo nadano w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego. Wymagana zmiana odnosiłaby się do rozszerzenia możliwości zachowania terminu także w sytuacji, gdy pismo nadano w placówce pocztowej działającej w jednym z państw Unii Europejskiej. Jak się wydaje, względy wynikające z konieczności respektowania prawa Unii Europejskiej, w tym wprowadzenie w

pełnym zakresie zakazu dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, decydować muszą także o zmianie stosownych przepisów.

Jestem również autorem pracy *Austriacka ustawa o ogólnym postępowaniu administracyjnym wraz z krótkim komentarzem*, Sosnowiec 2004, w którym przetłumaczyłem ustawę o ogólnym postępowaniu administracyjnym i zaopatrzyłem komentarzem, w którym wykorzystano orzecznictwo oraz austriacką literaturę z zakresu postępowania administracyjnego.

Opracowania dotyczące postępowania administracyjnego – podobnie jak te z zakresu materialnego prawa administracyjnego – publikowane były jako część pracy zbiorowej lub w renomowanych czasopismach prawniczych (wysoko punktowanych).

c) autorstwo lub współautorstwo opracowań naukowych dotyczących bezpieczeństwa publicznego w kontekście prawa administracyjnego

W ostatnim czasie zaś moje zainteresowania naukowe koncentrują się także wokół problematyki bezpieczeństwa publicznego w kontekście prawa administracyjnego i praw człowieka. Problemowi temu poświęciłem pracę, której jestem współautorem pt: *Ustawa o bezpieczeństwie imprez masowych. Wykładnia przepisów nowelizujących w świetle regulacji europejskich*, Warszawa, 2012 (współautorzy: S. Tkacz, A. Wentkowska).

W artykule *Bezpieczeństwo imprez masowych i zgromadzeń publicznych – uwagi de lege ferenda* (w: *Bezpieczeństwo – powinność czy gwarancja? Aspekty prawne i prawnoustrojowe* pod red. T. Miłkowskiego i A. Wentkowskiej, Sosnowiec 2014) wskazałem, że bezpieczeństwo imprez masowych, oraz zgromadzenia publiczne jako obszar działania wszystkich podmiotów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo i porządek publiczny, wymaga szczególnego zaangażowania i wprowadzenia rozwiązań systemowych, umożliwiających sprawne i skuteczne działania oraz egzekwowanie prawa. Impreza masowa oraz zgromadzenie publiczne (choć nie zawsze) mogą być bowiem skomplikowanym przedsięwzięciem logistycznym, które wymaga współdziałania różnych podmiotów – a wszystko po to, by zapewnić bezpieczeństwo uczestnikom takiej imprezy (zgromadzenia) oraz osobom trzecim, a także otoczeniu przestrzennemu. Chodzi więc o zapewnienie koordynacji działań różnych podmiotów zaangażowanych w imprezę (zgromadzenie), a są to często podmioty o różnym charakterze – organy administracji publicznej, osoby fizyczne,

osoby prawne, organizacje społeczne (pozarządowe), korporacje itd. Mowa tu o podmiotach publicznych i niepublicznych – wzajemnie relacje między nimi mogą układać się w ten sposób, że główną rolę nie muszą odgrywać podmioty publiczne. Wszystkie one – w zakresie organizacji imprezy masowej (zgromadzenia) mogą mieć ściśle określone miejsce. Zasygnalizowane w artykule problemy i zgłoszone propozycje, niewątpliwie ilustrujące pewne „ścieranie się interesów”, traktować należy jako przyczynek do dalszej dyskusji.

W ramach realizowanego ze środków finansowych Wyższej Szkoły Humanitas zadania pt.: *Stany nadzwyczajne a szczególne zagrożenia państwa* (realizowanego od 1 lipca do 31 grudnia 2014 r. wraz z dr T. Miłkowskim, dr A. Rogacką-Łukasik, dr A. Wentkowską) napisałem artykuł pt.: *Stany nadzwyczajne i zarządzanie kryzysowe a uprawnienia organów administracji publicznej*, który ukazał się w: *Bezpieczeństwo – powinność czy gwarancja? Tom 2, Stany nadzwyczajne a szczególne zagrożenia państwa*, pod red. T. Miłkowskiego, Sosnowiec 2015. W pracy tej przedstawiłem wybrane problemy dotyczące działalności organów administracji publicznej w nietypowych sytuacjach funkcjonowania państwa, związanych ze stanami nadzwyczajnymi i zarządzaniem kryzysowym. Celem badawczym nie była analiza wszystkich aspektów działania organów administracji publicznej, lecz jedynie zwrócenie uwagi na niektóre wyjątkowe sytuacje związane z ich działalnością. Niewątpliwie poprzez działania typowe dla sytuacji kryzysowych i stanów nadzwyczajnych ogranicza się wolności i prawa człowieka i obywatela: organy administracji publicznej posiadają szereg władczych kompetencji wpływających na te wolności i prawa. Jest to uzasadnione koniecznością działania w interesie publicznym, w stanie „wyższej konieczności” spowodowanym taką sytuacją kryzysową. Konieczność przeciwdziałania takiej sytuacji zmusza też organy władzy publicznej do współdziałania ze sobą w sytuacjach i formach przewidzianych przez przepisy prawa. Często jednak samo współdziałanie między organami nie jest wystarczające w celu skutecznego realizowania zadań.

W artykule „Wybrane problemy prawne bezpieczeństwa kulturowego w aspekcie niematerialnym” (Humanistyczne Zeszyty Naukowe Prawa Człowieka, nr 16/2016) poddałem analizie zachodzące obecnie zjawisko przemieszczania się ludności w kontekście bezpieczeństwa kulturowego. Sama zapowiedź przyjęcia określonej liczby osób z obcego kręgu kulturowego wywołała opór społeczny. Widać pewien podział na osoby, które są za ich przyjęciem (uzasadniając to m.in. argumentami humanitarnymi i religijnymi), i osoby, które temu przyjęciu są kategorycznie przeciwne. Skoncentrowano się na niematerialnym

aspekcie bezpieczeństwa kulturowego. Treści składające się na ten aspekt bezpieczeństwa kulturowego są zróżnicowane i płynne – odnoszą się do tożsamości narodu czy państwa, wyrażają wartości duchowe, istotne dla danego narodu poparte tradycją. W artykule przedstawiono – na tle wystąpień Rzecznika Praw Obywatelskich – pewne problemy prawne związane z napływem uchodźców/imigrantów, wskazując, że ich napływ ma też konsekwencje w skali makro – dotyczące bezpieczeństwa kulturalnego.

d) udział w międzynarodowych konferencjach naukowych

Brałem ponadto udział w międzynarodowych konferencjach naukowych w ramach których wygłosiłem referaty:

1. Social and economic development of Ukraine and regions: problems of science and practice”, 21 – 23 maj 2009 r., Charków (Charkowski Narodowy Uniwersytet Ekonomiczny), Ukraina; wygłoszenie referatu w jęz. angielskim: *“The reforms of Ukrainian public administration in global and European context”*;
2. “Management. Economics. Society. Tendencies and actualities of society development in the context of globalization”. 25 kwiecień 2007 r., University of Applied Social Sciences, Klaipeda, Litwa.; wygłoszenie referatu na temat: *“Public administration in the context of eurpeization and globalization”*;
3. „Support of legal aid for citizens in Lithuania: problems and perspective”; 19 maj 2006 r., University of Applied Social Sciences, Klaipeda, Litwa; wystąpienie na temat: *„Judicial counselling in Poland”*, Klaipeda, Klaipeda College of Social Sciences.

e) udział w krajowych konferencjach naukowych, seminariach i forach

Brałem również udział w konferencjach krajowych, m.in.:

- „Efektywna ochrona prawna jednostek – uwarunkowania, wyzwania, perspektywy”, 24 maja 2017 r. w Częstochowie, wygłoszenie referatu: „Efektywność działania Rzecznika Praw Obywatelskich jako organu ochrony wolności i praw człowieka i obywatela”;

- X Seminarium Katedry Prawa Samorządu Terytorialnego Uniwersytetu Jagiellońskiego, WPiA UJ, Kraków, 17 listopada 2016 r.;
- „Koniec negocjacji – czas na wyrównanie płac kobiet i mężczyzn”, WPiA UŚI, Katowice, 16 listopada 2016;
- Procesy decyzyjne w administracji publicznej w Polsce i w innych państwach Unii Europejskiej, Kraków, 5-6 październik 2016 r.;
- Prawo w konfrontacji z presją polityczną, V Zjazd Stowarzyszenia Fontes, Sosnowiec, 24-25 wrzesień 2016 r., wygłoszenie referatu na temat: gender mainstreaming versus family mainstreaming w prawie administracyjnym;
- Zadania straży gminnych i miejskich w zakresie kontroli gospodarowania odpadami, Katowice, 22 wrzesień 2016 r., wygłoszenie referatu na temat: Problematyka prawa do czystego powietrza w działalności RPO.
- Bioetyka i prawo – zawada dla postępu czy ostatnia reduta człowieczeństwa?, 18 maj 2016 r., Katowice, WPiA UŚI;
- Zastosowanie public governance w prawie publicznym w Europie Środkowej i Wschodniej, 21.10.2013, Rzeszów, wygłoszono referat: „Założenia koncepcji good governance wobec materialnych, proceduralnych i ustrojowych zasad prawa administracyjnego”
- "Ochrona praw i wolności jednostki wobec władczej ingerencji administracji publicznej – stan obecny i wyzwania", Częstochowa, dnia 9 maja 2013 r.;
- „Główne problemy prawa do informacji w świetle prawa i standardów międzynarodowych, europejskich i wybranych Państw Unii Europejskiej” zorganizowanej przez Zakład Prawa Administracyjnego Instytutu Nauk Prawnych Polskiej Akademii Nauk, 29 marca 2012 r.;
- „Formy współdziałania jednostek samorządu terytorialnego”, 8-9 marzec 2012, Katowice;
- „Aktualne problemy postępowania w administracji publicznej”, 7 marzec 2012 r., Sosnowiec, organizacja konferencji i wygłoszenie referatu;
- „Jakość administracji publicznej a jakość życia – aspekty prawne i społeczne”, Radom, 15 kwiecień 2011 r., wygłoszenie referatu na temat: „Rzecznik Praw Dziecka jako uczestnik na prawach strony w postępowaniu administracyjnym”.

- „Międzynarodowe Aspekty Prawa Administracyjnego, Kraków 18 – 20 marzec br., wygłoszenie referatu: „Odpowiedzialność w administracji w kontekście porównawczym”.
- „Co można zrobić, by samorząd działał jeszcze lepiej...?”, Kraków 27 października 2010 r., Polska Akademia Umiejętności, Krajowa Reprezentacja SKO.
- "Polska administracja we wspólnej przestrzeni administracyjnej Unii Europejskiej" Kielce, 15-16 października 2009 r. Wygłoszenie referatu: „Problem wnoszenia przez organy administracji publicznej pytań prawnych do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości”.
- “Odpowiedzialność w administracji publicznej” Jedlnia Letnisko, 25 – 27 maja 2008 r.
- „Współczesne problemy w administracji publicznej”, 9-10 października 2008 r., Częstochowa – Zawada Pilicka, wygłoszenie referatu pt.: „O potrzebie zdefiniowania europejskiego prawa administracyjnego”.

Należałem również do komitetu organizacyjnego konferencji naukowej „Aktualne problemy postępowania w administracji publicznej”, 7 marzec 2012 r., Sosnowiec, odbywającej się pod patronatem Komisji Nauk Prawnych i Ekonomicznych Polskiej Akademii Nauk w Katowicach.

W dniu 14 maja 2013 r. uczestniczyłem w zorganizowanej w Wiśle konferencji naukowej – Forum dyskusyjnym pt.: „Dylematy kodyfikacji postępowania administracyjnego” zorganizowanej przez Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego. W trakcie Forum przedstawiciele nauki prawa i postępowania administracyjnego dyskutowali nad kondycją procedury administracyjnej. Ma to związek z powołaniem przez Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego Zespołu, którego celem jest dokonanie analizy w zakresie potencjalnych zmian w kodeksie postępowania administracyjnego.

W dniu uczestniczyłem natomiast 18.10.2013 r. seminarium eksperckie „Nowe tendencje w prawie administracyjnym” (Biuro RPO Warszawa). Głównym prelegentem był prof. dr hab. Z. Kmiecik.

Biore udział również w niektórych seminariach organizowanych przez Komisję Nauk Prawnych i Ekonomicznych Polskiej Akademii Nauk (PAN) Oddział w Katowicach

f) pozostałe

Jestem **członkiem 3 organizacji i stowarzyszeń naukowych**: (Komisji Nauk Prawnych i Ekonomicznych Polskiej Akademii Nauk <PAN> Oddział w Katowicach, Stowarzyszenia Badań nad Źródłami i Funkcjami Prawa Fontes, Towarzystwa Akademickiego Instytutu Allerhanda).

Ponadto odbyłem **staże** w kilku zagranicznych ośrodkach naukowych (Litwa, Czechy, Słowacja, Słowenia).

Jestem ponadto członkiem **zespołu wsparcia** dla ombudsmana Ukrainy (Twinning Support to the Ombudsman of Ukraine), a na Uniwersytecie Pedagogicznym im. K.E.N. w Krakowie uczestniczę również w **realizacji grantu** Jean Monnet Module pt. Krajowa administracja publiczna a integracja europejska.

Jestem także **redaktorem tematycznym** Roczników Administracji i Prawa (dział Administracja Publiczna).

Szczegóły znajdują się w załączniku nr 5.

5) Najbliższe plany naukowe

Aktualnie zajmuję się problematyką postępowania kontrolnego prowadzonego przez Rzecznika Praw Obywatelskich (art. 8-17 ustawy o Rzeczniku Praw Obywatelskich). Monografia dotycząca tej kwestii ma się ukazać w 2018 r. nakładem Biura Rzecznika Praw Obywatelskich w serii: MONOGRAFIE. Byłaby to kompleksowa analiza postępowania kontrolnego prowadzonego przez RPO (ze szczególnym uwzględnieniem jego charakteru prawnego) – do tej pory dokonywano analizy tego postępowania jedynie wyrywkowo – w jakimś innym szerszym kontekście, np. w ramach kontroli administracji publicznej. Jednak takie analizy nie uwzględniały specyfiki tego postępowania, ograniczając się jedynie do problemów typowych dla danego kontekstu – np. dla kontroli administracji.

W drugiej zaś kolejności planuję zająć się problematyką relacji między polityką *gender mainstreaming* (polityka równości ze względu na płeć) a polityką *family mainstreaming* (polityka prorodzinna). Polityki *gender mainstreaming*, mającej na celu zapewnienie faktycznej równości ze względu na płeć, nie da się pogodzić z polityką *family mainstreaming*, która włączenie problematyki rodziny do każdej sfery życia publicznego. Zwolennicy pierwszej polityki uznają rodzinę w tradycyjnym znaczeniu oraz płeć biologiczną za źródło dyskryminacji. Natomiast zwolennicy drugiej polityki uznają tradycyjną rodzinę za wartość absolutnie fundamentalną. Istotne jest to, że po obu stronach coraz większe znaczenie mają poglądy skrajne i radykalne. Dyskusja między zwolennikami obu polityk jest widoczna także w obszarze prawa. Proponowane przez jedną ze stron akty normatywne tak naprawdę uderzają w wartości fundamentalne dla drugiej strony. Praca nad tą problematyką opierała się będzie nie tylko na analizie tekstów prawnych; wykorzystam także inne dziedziny wiedzy, zgodnie ze słowami W.L. Jaworskiego, który wskazał, że prawnicy powinni przekonać się „ilu gospodarzy: psycholog, socjolog, polityk, artysta, kształtujący nowe postacie, rządzi w ich domu i jak trudno pozostać samemu u siebie, w własnej swej zagrodzie” (W.L. Jaworski, *Nauka prawa administracyjnego. Zagadnienia ogólne*, Warszawa 1924, s. 198).

Gregorz... Krawiec...
podpis wnioskodawcy

Zawiercie, dnia 22.06.2017